

29/02/2024

Η Λέρος τίμησε τον Πολιούχο της Όσιο Ιωνά (ΦΩΤΟ)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας](#)



Με λαμπρότητα εορτάστηκε η επέτειος του μαρτυρίου του Αγίου Ενδόξου Οσιομάρτυρος Ιωνά του Λερίου, Πολιούχου της Νήσου Λέρου.

Αρχιερατικός Εσπερινός τελέστηκε στις 27 Φεβρουαρίου, στον Ιερό Ναό της Οσίας Ειρήνης Χρυσοβαλάντου, Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την επομένη, υπό του Θεοφ. Επισκόπου Στρατονικείας κ. Στεφάνου, συμπροσευχομένου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας κ. Παΐσιου.

Συλλειτουργήσαν οι ιερείς π. Γεώργιος Γαμπιέρης εφημέριος του Ιερού Ναού, π. Δαμασκηνός Παλαπουγιούκ, π. Νικόλαος Ταχλιαμπούρης και π. Σεβαστιανός Καζηλιέρης.

Image not found or type unknown



Τον θείο λόγο κήρυξε ο Θεοφιλέστατος αναφερθής στον βίο του Οσίου Ιωνά, ενώ στο τέλος και μέσα σε κλίμα βαθιάς συγκινήσεως τελέσθηκε το ετήσιο **μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως για την ανάπαυση των 57 θυμάτων των βιαίως κοιμηθέντων αδελφών μας στο σιδηροδρομικό δυστύχημα των Τεμπών.**

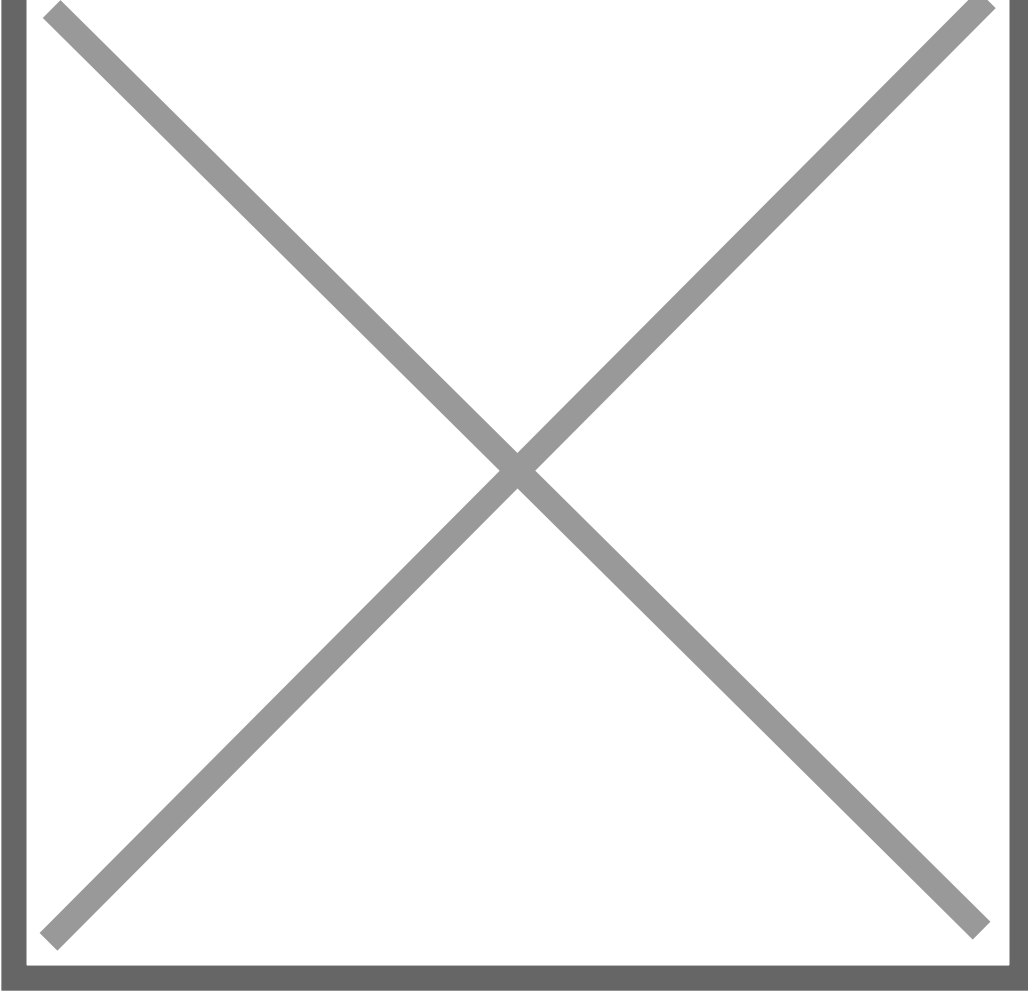
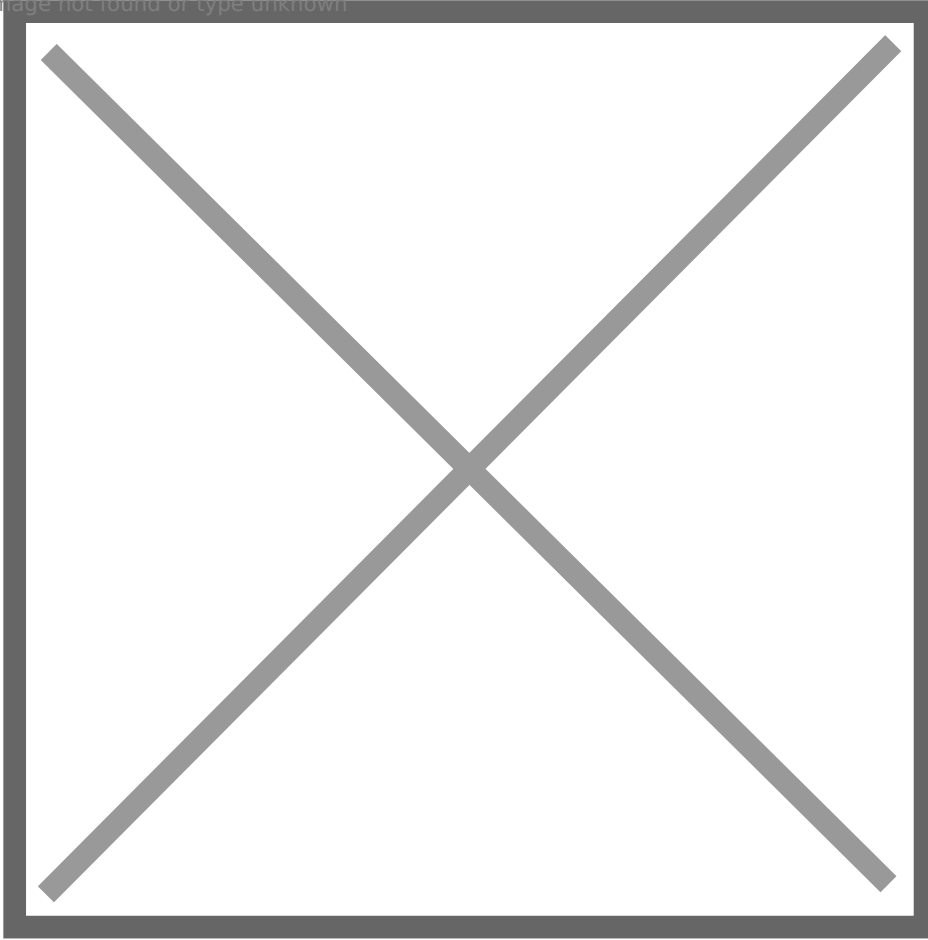


Image not found or type unknown

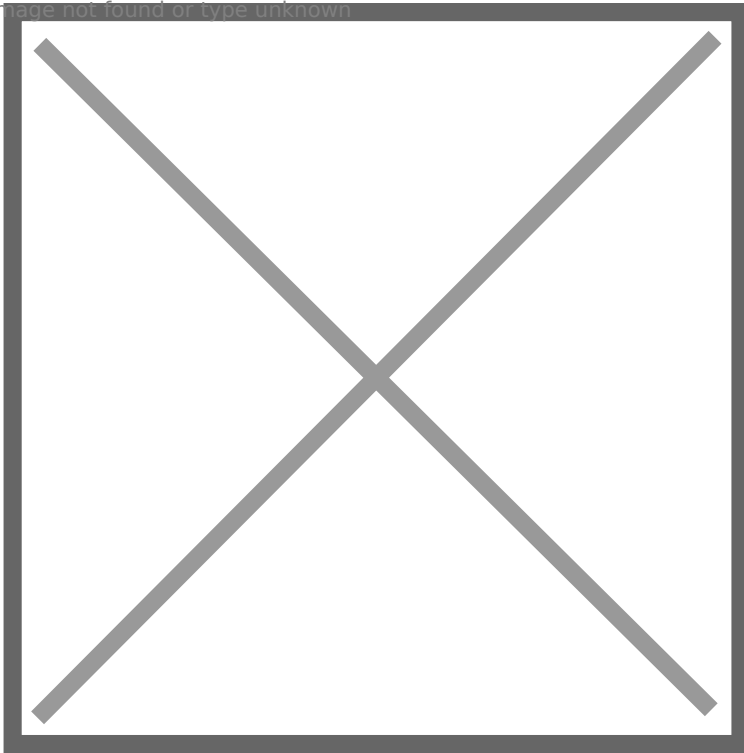


ΒΙΟΣ ΑΓΙΟΥ

Από το «ΒΡΑΒΕΙΟΝ» της Ιεράς και Βασιλικής Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου της Πάτμου, διαπιστώνομε ότι πολλοί Λέριοι τους πέντε προηγούμενους αιώνες, άφησαν την Λέρο και πήγαν στη Μονή της Πάτμου, δια να μονάσουν.

Ένας από αυτούς ήταν και ο μοναχός ΙΩΝΑΣ, δια τον οποίον αναφέρονται τα εξής: «αφξα (1561) Φεβρουαρίου κη (28) εφονεύθη εις τόν Λειψόν ο δούλος του Θε(εο)ύ Ιωνάς μοναχός ο Λέριος».

Image not found or type unknown



Ο οσιομάρτυς Ιωνάς, μαζί με άλλους ασκητές - αναχωρητές, έφυγαν από το μοναστήρι της Πάτμου και έφθασαν στη νήσο Λειψώ στα 1550 μ.Χ. Επέλεξαν τον ορμίσκο «Κοίμηση» και αποβιβάσθηκαν.

Πρώτο τους μέλημα να χτισθεί ο Ναός του Ησυχαστηρίου, ψηλά από την θάλασσα σε δύσβατο σημείο, για τον φόβο των πειρατών. Εκεί πάλεψαν με τους βράχους, για να φτιάξουν μονοπάτια, πάλεψαν με την έλλειψη του νερού και της τροφής. Μα τι και αν δεν είχαν τίποτα απ'αυτά; Είχαν και τους αρκούσε η Χάρη του Αγίου Θεού.

Έφτιαξαν την Εκκλησία επ' ονόματι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και μικρά κελιά για τους ίδιους. Πότισαν τον άγονο χώρο του ασκηταριού περισσότερο με τον ιδρώτα τους και λιγότερο με το νερό. Σεβάστηκαν τη φύση, λάτρευσαν, εδόξασαν και υμνολόγησαν τον Θεό, που δεν επέτρεψε στον διάβολο να πειράζει τους ανθρώπους, αλλά έδωσε και στους ανθρώπους την δύναμη να τον νικούν. Έγιναν «άγγελοι τον βίον», ενώ ήταν «άνθρωποι τη φύσει». Πολλοί από αυτούς θυσιάστηκαν για του Χριστού την πίστη την Αγία και της πατρίδος την ελευθερία.

Όσο ψηλά όμως και αν ήταν το ασκηταριό, το επισκέπτονταν με τις άγριες διαθέσεις τους οι πειρατές. Σε μία επιδρομή εφόνευσαν τον μοναχό Ιωνά από την Λέρο. Ήταν 28 Φεβρουαρίου του 1561. Έτσι ο Μοναχός Ιωνάς έγινε νεομάρτυρας της Εκκλησίας μας.

Το Οικουμενικόν Πατριαρχείον με την υπ' αριθ.πρωτ. 693/2002 Πράξιν ανεκήρυξε

τους πέντε ασκητάς «μετά των Οσίων και Αγίων της Εκκλησίας μας, τιμώμενοι παρά των πιστών και ύμνοις εγκωμίων γεραιρόμενοι κατ' έτος τη πρώτη μετά την 1' Ιουλίου Κυριακή».

«Δεύτε, Ιωνάν, της Λέρου το καύχημα εγκωμιάσωμεν
τον σαφώς θεώμενον του Ζωοδότου Χριστού το πρόσωπον
ιδίοις όντως όμμασιν εν θείοις δώμασι
και μετέχων χαρμονής της κρείττονος
ως λαμπρός οσίαθλος πίστεως.

«Οσιόαθλε γενναίε, Ιωνά, Λέρου έκθρεμμα,
ήσκησας ενθέως εν Λειψώ και στέφος αθλήσεως
παρά Κυρίου εδέξω, τρισμακάριστε,
ως ομότροπος κλεινών μαρτύρων της πίστεως».

Επιμέλεια – φωτογραφίες: Γεώργιος Ι. Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως